

nr 3(34)/2015

informator bezpłatny

HOSPICJON

ISSN 1895-9105

3

Kwartalnik Otwockiego Towarzystwa Opieki Paliatywnej

W NUMERZE

Od Redakcji

Kolejny rok minął nam bardzo pracowicie i dość owocnie. Korzystając z okazji składamy najlepsze noworoczne życzenia. W Nowym Roku życzymy Państwu przede wszystkim dużo zdrowia, mnóstwa powodów do uśmiechu, wielu sukcesów na polu zawodowym ale i prywatnym oraz szczęścia i miłości!

Od stycznia można się rozliczać z urzędem skarbowym – w tym numerze przypominamy, że hospicja dla dorosłych także potrzebują wsparcia a dobrym sposobem pomagania jest przekazanie 1% podatku. Dzięki Państwa pomocy możemy dofinansowywać opiekę w hospicjum domowym oraz wspierać hospicjum stacjonarne. To między innymi dzięki wpłatom 1% podatku możemy finansować dojazd do pacjentów czy zakup sprzętu medycznego, środków higienicznych i pielęgnacyjnych. Pod koniec ubiegłego roku wiele w naszym stowarzyszeniu się działo. Wszystko za sprawą napiętego harmonogramu XII Ogólnopolskiej Kampanii „Hospicjum to też życie”, która prowadzona była pod hasłem „Dzieci radzą sobie same tylko w bajkach. Pomóż osieroconym dzieciom.”

Z przyrzuceniem oka – staliśmy się sławni ze względu na obecność w telewizji, radio, ale też na ogólnopolskich portalach tj. www.sukcespisanyszminka.pl. We wrześniu odwiedził nas, oczywiście dzięki Fundacji Hospicyjnej, Tomasz Pągowski z ekipą programu „Remont w 48h”. Po co i co robił dowiedzieć się z artykułu na stronie 3. Natomiast o całej kampanii i wielu akcjach, które przeprowadziliśmy z pomocą wspaniałych wolontariuszy przeczytacie w tekście podsumowującym całą kampanię. Zwracamy także uwagę na Nasze Dobre Serduszka – jest ich całe mnóstwo – Dziękujemy im wszystkim razem i każdemu z osobna.

Przed nami kolejny rok walki o godne życie osób nieuleczalnie chorym, wsparcia osieroconych dzieci oraz rodzin naszych pacjentów. Życie nam powodzenia i pamiętajcie o nas – razem możemy więcej!

(A. WOJTASIEWICZ)

Kontakt do redakcji:

e-mail:
a.wojtasiewicz_otop@op.pl
ul. Żeromskiego 6
05-400 Otwock
– z dopiskiem HOSPICJON
tel. kom. 504 096 119

otop bez tajemnic

Tomasz Pągowski z ekipą Domo+
wyremontowali pokój w Otwocku 3

aktualności

XII Ogólnopolska Kampania „Hospicjum to też życie” prowadzona była pod hasłem „Dzieci radzą sobie same tylko w bajkach. Pomóż osieroconym dzieciom.” 4
1% podatku dla hospicjum KRS 0000 126492 ... 5

od ucha do ducha

„Dlaczego warto pomagać ludziom starszym i chorym?” 6

ponadto

Nasze „dobre serduszka” 7
Reportaż 8

Rada programowa:

Małgorzata Kobiółka
Zofia Szymańska-Avakumović
Monika Kwacz

Redaktor naczelna:

Angelika Wojtasiewicz

Zastępca

redaktor naczelnej:

Kazimierz Stasiak

Redakcja: Izabela Surga

Dział reklamy:

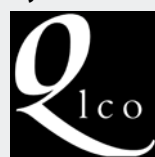
Marlena Zduńczyk

tel. 662 018 497

Projekt graficzny i przygotowanie do druku:

Izabela Surga

Wydawca:

Robert Stachowicz,
QLCO. Agencja Reklamowo-
Wydawnicza. Quick Lopez Co.
tel. 22 6126830
ul. Hipolitowska 94
05-074 Halinów

Druk: Drukarnia REGIS Sp. z o.o.

ul. Napoleona 4,
05-230 Kobyłka

Redakcja nie zwraca korespondencji. Przy publikacji zastrzega sobie prawo do skracania i redagowania nadesłanych tekstów. Wydawca nie ponosi odpowiedzialności za treść reklam.

ISSN: 1895-9105. Nakład: 1500 egzemplarzy. Czasopismo bezpłatne.

OTWOCKIE TOWARZYSTWO OPIEKI PALIATYWNEJ

Organizacja Pożytku Publicznego KRS: 0000126492
Ul. Żeromskiego 6, 05-400 Otwock
tel./fax: 22 719 42 80, e-mail:hospicjumotwock@wp.pl

POMÓŻ HOSPICJOM PKO BP: 93 1020 1127 0000 1502 0008 6355

OTOP BEZ TAJEMNIC

Tomasz Pągowski z ekipą Domo+ wyremontowali pokój w Otwocku

We wrześniu do Otwocka zawiązała ekipa programu telewizji Domo+. Tomasz Pągowski – gwiazda programu „Remont w 48h” i pasjonat urządzania wnętrz podjął się wyremontowania pokoju naszych podopiecznych – Igi i Kacpra.

Wszystko dzięki Fundacji Hospicyjnej, która jest pomysłodawcą i koordynatorem Ogólnopolskiej Kampanii „Hospicjum to też życie”. Tegoroczna, XII już edycja tej społecznej kampanii prowadzona jest pod hasłem „Dzieci radzą sobie tylko w bajkach. Pomóż osieroconym dzieciom!”

Otwockie Towarzystwo Opieki Paliatywnej w opiekę i wsparcie osieroconych dzieci włączyło się w 2011 roku. Założony przez stowarzyszenie Fundusz Dzieci Osieroconych OTOP ma pod opieką obecnie dwunastkę dzieci w wieku od 2 do 13 lat. Są to dzieci, których jedno z rodziców zmarło w Hospicjum Domowym EMPATIA. Pomoc raczej nie jest stała, bardziej okazjonalna. Głównym celem stowarzyszenia jest prowadzenie i wspieranie hospicjów, ale robimy co możemy, aby pomóc dzieciakom, przynajmniej na początku, wtedy kiedy po śmierci rodzica ich życie jest najbardziej zdestabilizowane.

Tata Igi i Kacpra zmarł w 2014 roku. Choroba pojawiła się nagle i postępowała szybko. Nie było czasu na wiele. Mama została z dwójką dzieci, bez pracy, w mieszkaniu na kredyt, z nie zamkniętą firmą prowadzoną przez męża, długami... Te nie załatwione sprawy spowodowały, że pani Dorota musiała walczyć o wszystko. Nie poddała się, znalazła pracę, po kolei rozwiązywała stare sprawy, spłacała zaległości, często ogromnym kosztem. Pomagamy jej poprzez fundusz OTOP, ale też Fundację Hospicyjną – kupujemy ubrania dzieciom na zimę, artykuły szkolne, książki, pomagamy rozwiązać wiele problemów.

Kiedy odebraliśmy telefon z Fundacji Hospicyjnej pojawiła się w głowach taka myśl, że może to będzie jakiś przełom i od tego momentu coś się zmieni w życiu Igi, Kacpra i ich mamy.

Ekipa zjawiła się w poniedziałkowy poranek. Mnóstwo osób, nowych twarzy, między innymi panie Justyna Ziętek i Aneta Rojek z Fundacji – nowe ciocie. Kamery, oświetlenie, make up, nagrania wypowiedzi i dużo szumu. Zmęczone tym wszystkim dzieciaki z mamą zabraliśmy na dwie nocki do hoteliku niedaleko, gdzie mogli odpocząć i marzyć o tym co zastaną po powrocie.

Do środy ekipa ciężko pracowała, oczywiście nie zdradzając efektu.

W środę wieczorem dostaliśmy telefon: „Skończono! Możecie przyjeżdżać!”. Oczywiście dzieciaki siedziały już na walcach.

Strach był duży w oczach naszych, w oczach ekipy. Przecież nigdy nie wiadomo jak zareagują dzieci. Radość była ogromna. Mimo, że kolory nie do końca były zgodne z zamówieniem dzieci, to jednak efekt wywołał eksplozję radości.

Szary, smutny, pełen starych mebli pokój zamienił się w piękną, bajeczną wręcz, funkcjonalną przestrzeń! Łóżko piętrowe, dwa białe biurka, duża biała szafa, kącik do zabaw, nowe oświetlenie i piękna tapeta na jednej ze ścian! Efekt piękny! Dzieci uśmiechnięte od ucha do ucha! Mama oszołomiona ale szczęśliwa!

Co pół godziny w Polsce jedno dziecko poniżej 20. roku życia staje się sierotą. Problem w tym, że jego życie z reguły nie kończy się tak jak w bajkach. Nagle normalne życie destabilizuje się, a często nawet wywraca do góry nogami. Pojawiają się problemy, których nie da się pokonać bez życzliwości innych ludzi.

Po śmierci mamy czy taty obok ogromnego żalu, który jest elementem żałoby, przeżyć emocjonalnych, pojawiają się problemy życia codziennego. Pozostały rodzic może nie radzić sobie z nadmiarem obowiązków – opieka nad dziećmi, zarabianie na życie, długi czy zobowiązania rodziny często zaciągane w trakcie choroby w rodzinie... Wtedy potrzebny jest drugi człowiek. Nie zawsze jest wokół nich rodzina, czasem potrzebna jest życzliwość sąsiadów, przyjaciół, współpracowników czy znajomych. Ważne, by był ktokolwiek, kto poda pomocną dłoń, porozmawia, uśmiechnie się...

Wsparcie w okresie żałoby uzyskać można na portalu prowadzonym przez Fundację Hospicyjną
www.tumbopomaga.pl

Zachęcamy także do wspierania naszego Funduszu Dzieci Osieroconych OTOP.

(ANGELIKA WOJTASIEWICZ)

[Zdj. dzięki Fundacji Hospicyjnej]
 Serdecznie dziękujemy za realizację programu:

- ♥ Fundacji Hospicyjnej
- ♥ Panu Tomaszowi Pągowskiemu i ekipie programu „Remont w 48h”
- ♥ DeLord Sp. z o.o.

Dziękujemy także księżom pallotynom za udostępnienie pokoju dla rodziny na czas remontu.

AKTUALNOŚCI

XII Ogólnopolska Kampania „Hospicjum to też życie” prowadzona była pod hasłem „Dzieci radzą sobie same tylko w bajkach. Pomóż osieroconym dzieciom.”

Przez odwołanie się do bohaterów znanych bajek tj.: Kopciuszek, Jaś i Małgosia, Sierotka Marysia, dziewczynka z zapawkami, czy królewna Śnieżka twórcy akcji chcieli przybliżyć społeczeństwu, po raz kolejny, problem osierocenia dzieci.

Losy tych bohaterów są często dramatyczne, bo strata przez nich jednego lub obojga rodziców, miała istotny wpływ na ich życie. Jednym obniżyła status materialny, innych usunęła poza nawias lokalnej społeczności a u jeszcze innych skończyła się dużo bardziej dramatycznie, ale w każdym przypadku strata w sposób znaczący zaważyła na kształtowaniu charakteru bohaterów. Jak podaje Fundacja Hospicyjna, co pół godziny, ktoś poniżej 20. roku życia staje się w Polsce sierotą! Najczęściej osierocone dziecko ze swoją żalobą zostaje samo i wtedy jego opowieść nie zawsze kończy się tak jak bajki... Dlatego po raz kolejny kampania „Hospicjum to też życie” zwraca uwagę na ten problem. Hospicja mając bogate doświadczenie w tematyce śmierci, straty, żaloby i osierocenia, chcą uświadomić jak ważna jest pomoc, ale pomoc profesjonalna i udzielona we właściwym czasie.

Podczas kampanii miały miejsce przeróżne akcje i wydarzenia:

- We wrześniu gościliśmy ekipę programu „Remont w 48h” z telewizji NC+ oraz sprawczynie remontu w pokoju naszych podopiecznych – przedstawicielki Fundacji Hospicyjnej. Efekty tej akcji mogliśmy pokazać dopiero w grudniu.
- Kampanię rozpoczęliśmy konkursem literackim „Dlaczego warto pomagać osobom starszym i chorym?” z okazji Światowego Dnia Hospicjów i Opieki Paliatywnej. Ku naszemu zaskoczeniu otrzymaliśmy wiele prac ze szkół podstawowych i gimnazjów, więc konkurs rozstrzygnęliśmy w dwóch kategoriach wiekowych:

Gimnazjum

- **I miejsce – Maria Pytk**a – Gimnazjum nr 2 im. I. Sendlerowej w Otwocku
- **II miejsce – Martyna Szczęsna** – Gimnazjum nr 3 im. T. Morusa w Otwocku
- **III miejsce – Radosław Noszarzewski** – Gimnazjum nr 1 im. Łączniczek AKw Józefowie

Szkoła Podstawowa

- **I miejsce – Maciej Musiał** – Szkoła Podstawowa nr 1 im. W. Reymonta w Otwocku
- **II miejsce – Weronika Bąk** – Szkoła Podstawowa nr 8 im. gen. J. Filipowiczaw Otwocku

- **III miejsce – Szymon Florek** – Szkoła Podstawowa nr 1 im. W. Reymonta w Otwocku

- 31 października i 1 listopada to tradycyjnie już dni zbiórki HTTŻ przed cmentarzami. Zbiórki odbyły się dzięki wspaniałym wolontariuszom i ich opiekunom:

- Gimnazjum nr 4 im. J. Piłsudskiego w Otwocku
- Gimnazjum nr 3 im. T. Morusa w Otwocku
- Gimnazjum nr 2 im. I. Sendlerowej w Otwocku
- Gimnazjum nr 1 im. Łączniczek AK w Józefowie
- Gimnazjum im. O. Kolberga w Kołbieli

Zebrałiśmy dla hospicjów 33 679,77 zł, za co serdecznie dziękujemy wszystkim darczyńcom!

- W listopadzie obchodziliśmy Dzień Pluszowego Misia. Tym razem dwunastka dzieci osieroconych będąca pod opieką FDO OTOP otrzymała gry planszowe, ale też słodycze i inne zabawki. Do akcji włączyli się wolontariusze ze szkół: LO im. J. Słowackiego w Otwocku, Gimnazjum nr 2 w Otwocku, SP nr 1 i SP nr 6 w Otwocku, Gimnazjum w Józefowie, ZSP nr 2 w Garwolinie, Gimnazjum w Woli Rębkowskiej, SP w Woli Władysławskiej oraz SP w Wildze.

Dzień Pluszowego Misia

- 29 listopada odbył się pierwszy kiermasz ozdób świątecznych przed kościołem pw. Zesłania Ducha Świętego w Otwocku (kościół Pallotyńców). Ozdoby przygotowało wiele szkół. Można było nabyć w zamian za dobrowolny datek piękne stroiki, choinki, bombki a nawet szopki, aniołki, Mikołaje, gwiazdy i wiele pięknych ręcznie robionych ozdób. Podczas kiermaszu zebrałiśmy 1731,50 zł dla hospicjów.

Kiermasz w Otwocku

- 5 grudnia obchodziliśmy Międzynarodowy Dzień Wolontariusza. Dziękowaliśmy naszym wspaniałym pomocnikom na słodko – tortami i kilogramami pysznych ciastek.

AKTUALNOŚCI

■ Już 12 grudnia wolontariusze z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Garwolinie, Gimnazjum w Trąbkach oraz Centrum Wolontariatu zorganizowali piernikową zbiórkę w Garwolinie. Wolontariusze ubrali w mikołajowe czapki z koszami pierników upieczonych przez uczniów ZSP nr 2 zbierali datki dla Hospicjum Domowego „Empatia”. Podczas czterech godzin akcji zebrali 1591,24 zł!

■ Przed świętami miała miejsce także wielka mobilizacja wsparcia naszych osieroconych dzieciaków, a zwłaszcza jednego rodzeństwa, które jest w najtrudniejszej sytuacji.

Udało nam się zebrać wielką paczkę dla rodziny z Otwocka. W zbiórce artykułów pomogło wiele społeczności szkolnych: SP w Siedzowie, SP w Sobieniach-Jeziorach, SP „Kuznia Talentów” w Chotyni, SP w Woli Władysławowskiej oraz Gimnazjum nr 2 w Otwocku. Bardzo dziękujemy w imieniu rodziny!

Od Zespołu Szkół w Osiecku otrzymaliśmy mnóstwo słodczych do paczek gwiazdkowych dla 12. naszych podopiecznych oraz wpłatę 240 zł na FDO. Natomiast uczniowie SP nr 6 w Otwocku zakupili prezenty gwiazdkowe dla trójki dzieci, a także przekazali słodczyce. Dużą paczkę z książkami, grammi itp. otrzymaliśmy od LO im. J. Słowackiego w Otwocku.

Serdecznie dziękujemy także pracownikom firmy Akzo Nobel z Pila wy, a w szczególności pani Kindze za przekazanie ubrań dla Igi i Kacpra oraz 260 zł na zakup butów.

Niepublicznej Szkole Podstawowej „Kuznia Talentów” w Chotyni dziękujemy za zebranie 297,41 zł na okulary korekcyjne dla Kacpra i Igi.

■ 20 grudnia przed kościołem pw. Świętego Wita w Karczewie odbył się ostatni kiermasz ozdób świątecznych, zorganizowany dzięki pani Grażynie Trzaskowskiej oraz wolontariuszom Gimnazjum w Karczewie. Zebrali oni 3010,60 zł dla hospicjów!

■ Rok zakończyliśmy spełnieniem małych marzeń – zakupiliśmy prezenty gwiazdkowe i dostarczyliśmy je do osieroconych dzieci. Upominki od nas

otrzymali także pacjenci obydwu hospicjów, o których dbamy przez cały czas. Dzięki środkom zbieranym podczas kampanii na bieżąco realizujemy potrzeby tj. zakup sprzętu medycznego, środków medycznych, higienicznych i pielęgnacyjnych.

■ Podczas trwania kampanii odbyły się także lekcje dotyczące wolontariatu z akcentem idei kampanii, ale też z zaznaczeniem wartości życia. Braliśmy także udział w nagraniu Trójki Polskiego Radia nt. kampanii, a także udzieliliśmy wywiadu do artykułu portalu sukcespisanyszminka.pl „Ważne, żeby wyciągnąć rękę”.

Był to pracowity czas, ale bardzo owocny. Jesteśmy bardzo wdzięczni wszystkim, którzy angażują się w pomoc naszym hospicjom oraz dzieciakom, których rodzic zmarł w naszym hospicjum.

(ANGELIKA WOJTASIEWICZ)

To tylko część zebranych artykułów dla rodziny

1% podatku dla hospicjum KRS 0000 126492

Już najwyższy czas pomyśleć o przekazaniu swojego procenta podatku organizacji pozarządowej. Oczywiście zachęcamy, aby było to nasze hospicjum!

Jest wiele powodów, by zwłaszcza mieszkańcy powiatów otwockiego i garwolińskiego pomyśleli o wsparciu naszego hospicjum.

♥ OTOP Hospicjum Domowe EMPATIA oraz wspierane przez nas Hospicjum św. Patryka pomagają mieszkańcom tego regionu: naszym bliskim, znajomym, sąsiadom, współpracownikom. Hospicjum Domowe EMPATIA przez dziesięć lat swojej działalności pomogło ponad 1000 pacjentów – mieszkańców Twojej okolicy!

♥ Hospicja są niedofinansowane, działają tylko dzięki organizacjom je wspierającym. Kontrakt NFZ pokrywa ledwie 60% kosztów ponoszonych podczas opieki nad chorymi. To dzięki wpłatom darczyńców możemy kupować sprzęt medyczny tj. koncentratory tlenu, łóżka rehabilitacyjne i je serwisować. Dzięki wpłatom darowizn możemy finansować dojazd do pacjentów, zakup środków medycznych i higienicznych.

♥ To także dzięki wpłatom 1% podatku możemy pomagać naszym pacjentom znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej poprzez zakup leków czy innych potrzebnych środków. To dzięki Państwa pomocy możemy pomagać dzieciom osieroconym przez pacjentów Hospicjum Domowego „Empatia”.

Dlatego nie wahaj się i pomóż przekazując swój 1% podatku dla OTOP Hospicjum Domowego „Empatia”! Hospicjum dla dorosłych jest także BARDZO WAŻNE!

OD UCHA DO DUCHA

„Dlaczego warto pomagać ludziom starszym i chorym?”

Maria Pytka z klasy III a w Gimnazjum nr 2 w Otwocku niniejszym opowiadaniem wywalczyła I miejsce w kategorii Gimnazjum w organizowanym przez OTOP konkursie literackim. Praca bardzo wzruszająca, ale przede wszystkim uzmysławiająca, jak ważne są w naszym życiu osoby starsze a nawet chore. Można powiedzieć, że wypływa z niej kwintesencja idei kampanii „Hospicjum to też życie”.

Dwie przyjaciółki, Estera i Klara, weszły do szkoły dziesięć minut przed dzwonkiem. Estera odgarnęła ciemne włosy i ruszyła do swojej szafki, Klara szła tuż obok.

– Pójdziemy dzisiaj na zakupy? Chciałabym sobie kupić nową bluzę, a sama nie wybiorę, w której dobrze wyglądają – spytała Klara, otwierając szafkę i zerkając na przyjaciółkę. Estera potrząsnęła głową, zdejmując kurtkę.

– Idę dzisiaj do hospicjum. Obiecałam babci Janinie, że poczytam jej i pani Małgosi – odparła, wkładając buty do szafki razem z kurtką i zamykając drzwiczki. Wzięła torbę i spojrzała na przyjaciółkę. – Przepraszam, może innym razem pójdziemy?

Klara zmarszczyła brwi i również zamknęła szafkę po włożeniu do niej ubrań.

– Babci Janinie? Twoja babcia ma chyba na imię Anna – mruknęła jasnowłosa Klara. Estera uśmiechnęła się.

– Pani Janina to taka miła starsza pani z hospicjum. Raz w tygodniu odwiedzam ją. Prosiła bym mówiła do niej babciu. Jeżeli jest jej wtedy miło, to nie wiem, czemu miałabym do niej tak nie mówić – Estera wzruszyła lekko ramionami i ruszyła ramię w ramię do klasy.

– No a nie możesz iść do tego hospicjum za tydzień? Na serio potrzebuję tej bluzy – wymamrotała Klara, siadając pod salą.

– Nie – powiedziała Estera. – Muszę iść do Hospicjum dzisiaj. A może... – ciemnowłosa uśmiechnęła się – może pójdziesz dzisiaj ze mną do hospicjum?

– Uhm, nie. Dzięki – westchnęła przyjaciółka i poprawiła koszulkę.

– Proszę, Klara! Chodź ze mną! Nie masz pojęcia, jak fajnie jest komuś pomóc! – Nagle rozległ się dzwonek, przerywając wypowiedź Estery. – Pomyśl nad tym – powiedziała tylko wchodząc do klasy od języka polskiego. Dzisiaj klasa Klary i Estery miała pisać rozprawki na lekcji. Przyjaciółki usiadły w jednej ławce i spojrzały na tematy wypisane na tablicy. Estera trąciła łokciem Klarę – już się namyśliłaś nad naszym dzisiejszym wyjściem?

Klara wywróciła oczami i zabrała się za pisanie.

– Nie! Minęły trzy minuty – burknęła. Klara była w pewnym stopniu przeciwieństwem swojej przyjaciółki. Gdy Estera brała udział w akcjach dobroczynnych, Klara jęczała o tym, że to strata czasu. A gdy Klara wyrażała swoje zdanie na temat pomaganiu innym, Estera była w stanie podać tyle argumentów przeciw, że mogła zagadać przyjaciółkę. Wiedziała jednak, że są dwa wyjścia, wysłuchać monologu o pomaganiu innym, a pójściu do hospicjum mimo niechęci. Zdecydowała się poświęcić godzinę i pójść na zakupy następnego dnia

– No dobrze – westchnęła w końcu Klara. Estera pisała ucieczona decydując przyjaciółki.

– Świetnie... – powiedziała szeptem. Klara wypuściła zrezygnowana powietrze i zaczęła pisać rozprawkę. Kilka godzin później, po skończonych lekcjach, Klara i Estera ubierały kurtki.

– Ale powiedz mi tak na serio – zaczęła Klara, idąc z przyjaciółką do wyjścia ze szkoły – po co pomagać innym? – stanęły na przystanku autobusowym. Estera wyjęła z kieszeni monety i odliczyła 3,50 na bilet. Uniósł ciemne oczy na przyjaciółkę i uśmiechnęła się.

– Wiesz, dla mnie pomaganie w czymś jest rodzajem rekompensaty – odparła siadając na ławeczce. Były tutaj tylko we dwie, wszyscy zdążyli odjechać poprzednim autobusem. Klara usiadła obok i wpatrywała się w swoje czarne botki. Było chłodno, przyjaciółki automatycznie bardziej otuliły się kurtkami.

– To znaczy? Jak to rekompensata? – Klara zmarszczyła brwi, zerkając na swoją przyjaciółkę zawiąniętą prawie pod sam nos żółtym szalikiem.

– Rekompensatą dla ludzi starszych. Jako dzieci byliśmy bezradni, Klaro. Potrzebowaliśmy pomocy takich osób jak babcia Janina czy pani Małgosia. Karmili nas, zajmowali się nami. Uczyli siadać i chodzić. Czytali nam, gdy my dopiero zaczynaliśmy rozpoznawać literki – Estera mówiła z pasją i uczuciem. Chciała pokazać przyjaciółce, jak ważne dla niej jest pomaganie innym. – Gdy byłaś przeziębiona, babcia gotowała ci rosół i zbijała temperaturę. Teraz to oni potrzebują naszej pomocy. Skoro, gdy ja miałam cztery lata, mama czytała mi książki, to ja w wieku czternastu lat mogę czytać babci. Poza tym – westchnęła cicho, a z jej ust uciekł obłok pary – też kiedyś będziemy stare Klara. Skąd wiesz czy nie wylądujemy w Hospicjum? Gdybyś przeczytała, jako starsza osoba była w takim miejscu, chciałabym, by mnie odwiedzano, by mi czytano – uśmiechnęła się słabo.

– Traktuj ludzi tak, jak chciałbyś być traktowanym – szepnęła Klara, unosząc wzrok na przejście dla pieszych. Zauważyła starszą panią przy pasach. Szybko wstała i podbiegła do kobiety. Delikatnie położyła dłoń na ramieniu. – Może pomogę Pani przejść? – spytała niepewnie. Estera uśmiechnęła się na ten widok, może nawet z lekkim niedowierzaniem.

– Dziękuję, dziecko – powiedziała starsza Pani do Klary, gdy były już po drugiej stronie ulicy. Poklepała nastolatkę delikatnie po dłoni.

– Nie ma sprawy – uśmiechnęła się delikatnie Klara. Wróciła do przyjaciółki i usiadła na swoim poprzednim miejscu. – Chyba zrozumiałam – wymamrotała, zerkając na Estere. Przyjaciółka posłała jej uśmiech i skinęła głową.

– Czy nie było ci miło? – Estera czuła się dumna ze swojej przyjaciółki. Jednocześnie była zadowolona z siebie, że potrafiła wytłumaczyć jej, na czym polega przyjemność w pomaganiu innym.

– Było – odparła Klara trochę zawstydzona swoim wcześniejszym podejściem do sytuacji. Autobus zatrzymał się przy przyjaciółkach. Wsiadły i kupiły bilety. Droga do hospicjum przeminęła im w milczeniu. Klara myślała o starszych ludziach potrzebujących pomocy, Estera tak samo. Wsiadły przy dużym budynku. Zdejęły kurtki i odwiesiły je przy wejściu. Do stały się schodami na drugie piętro i weszły do po-

mieszczenia, gdzie starsi ludzie spędzali po południu. Estera pomachała z uśmiechem do babci Janiny i podeszła do niej. Klara szła powoli za nią, czując się niezręcznie. Nigdy wcześniej nie była w hospicjum. Nie wiedziała, jak się zachować wobec ludzi stąd. Zagryzła wargę i zatrzymała się przy, witającej się z Estere, starszej pani.

– A to Klara, moja przyjaciółka! – powiedziała Estera wskazując przyjaciółkę. Klara dygnęła w charakterystyczny dla niej sposób i podała rękę starszej Pani.

– Miło mi Panią poznać – powiedziała, uśmiechając się leciutko.

– Mów mi babciu – starsza Pani z siwymi włosami zaczesanymi w warkocz i miłym uśmiechem powiedziała do Klary. Ta zarumieniła się i skinęła głową.

– Będzie mi miło – odparła.

– Więc, co dzisiaj czytamy, Kochanie? – spytała Estera babcia Janina.

– Mam na lekturę „Kamienie na szaniec” – zaczęła Estera, siadając na wolnym miejscu przy starszej pani, tak samo zrobiła Klara – więc pomyślałam, że mogłybyśmy przeczytać to – dodała, wyjmując książkę z plecaka.

– Oh, II wojna światowa – Babcia Janina zapatrzyła się na książkę trzymaną przez Estere. – Pamiętam te czasy. Brałam udział w Powstaniu Warszawskim. Byłam sanitariuszką... – powiedziała, uśmiechając się słabo.

– Naprawdę? – wyrwało się Klarze. Babcia Janina skinęła głową.

Klara i Estera spędziły dwie godziny w hospicjum. Babcia Janina opowiadała im o II Wojnie Światowej i o tym jak pomagała rannym żołnierzom. Dowiedziały się też, że jej mąż był porucznikiem i był chowany z honorami. Przyjaciółki wyszły na autobus. Drżały trochę z zimna, ale miały uśmiechy na ustach.

– Babcia Janina jest bardzo miła – powiedziała w końcu Klara. – Wspaniale opowiadała – odchrząknęła.

– Tak – zgodziła się Estera i spojrzała na swoją przyjaciółkę, uśmiechając się troszkę szerzej. – Rozumiem, że za tydzień idziemy razem raz jeszcze ją odwiedzić?

Klara skinęła głową.

– Nie miałam pojęcia, że tyle mogę się dowiedzieć o II Wojnie Światowej od jednej osoby. To znaczy Babcia Janina opowiadała o swoich własnych przeżyciach i... Dziękuję, że mnie tam zabrałaś. Masz rację. Pomaganie, czy zwykłe wysłuchanie, daje radość starszym osobom. Gdy rozmawiałam z Babcją Janiną ja... Zagubiłam się trochę na korytarzach i wszedłam do pokoju takiego Pana, który siedział tam całkiem sam. Rozmawiałam z nim chwilę. Powiedział mi, że nikt go nie odwiedza i zrobiło mi się przykro. Wyznał mi, że ma wnuki i bardzo chciałby, żeby go odwiedzały, ale tego nie robią. Czy mogłybyśmy zrobić tak, że ty będziesz z Babcją Janiną, a ja z Panem Grzegorzem? Gdy się żegnaliśmy bardzo dziękował mi, że przyszedłam do niego...

– Oczywiście, Klaro – powiedziała Estera podchodząc bliżej przyjaciółki i przytulając ją mocno. – To wspaniale, że chcesz pomagać. Bo warto. Chociażby, żeby usłyszeć zwykłe „Dziękuję”!

**/MARIA PYTKA KL. III A
GIMNAZJUM NR 2 IM. IRENY SENDLEROWEJ
W OTWOCKU/**

NASZE „DOBRE SERDUSZKA”

Serdecznie dziękujemy wszystkim wolontariuszom, którzy wzięli udział w zbiórkach HTTŻ w Otwocku, Józefowie i Kołbieli oraz ofiarodawcom za wielką hojność i ciepłe przyjęcie naszej corocznej akcji. W dn. 31 X i 1 XI zebraliśmy przed cmentarzami 33 679,77 zł!

Bardzo dziękujemy Panu Mirosławowi Przywózkiewi oraz firmie Drukarnia ACAD z Józefowa za nieocenioną wielką pomoc. Za wsparcie naszych podopiecznych, druk ulotek oraz koncentrator tlenu.

Serdecznie dziękujemy księżom proboszczom oraz parafianom z parafii Zesłania Ducha św. w Otwocku oraz Świętego Wita w Karczewie za umożliwienie nam przeprowadzenia kiermaszów ozdób świątecznych oraz wielką hojność.

Serdecznie dziękujemy społeczności szkolnej Zespołu Szkół w Osieku za zbiórkę słodczy na gwiazdkę dla dzieci osieroconych oraz wpłatę 240 zł na FDO.

Bardzo dziękujemy wszystkim zaangażowanym w przygotowanie paczki świątecznej dla rodziny naszego osieroconego rodzeństwa:

- ♥ Szkole podstawowej w Siedzowie
- ♥ Szkole Podstawowej w Sobieniach – Jeziorach
- ♥ Niepublicznej Szkole Podstawowej „Kuznia Talentów” w Chotyńcu
- ♥ Szkole Podstawowej w Woli Władysławowskiej
- ♥ Gimnazjum nr 2 w Otwocku

Serdecznie dziękujemy za realizację programu – remont pokoju Kacpra i Igi:

- ♥ Fundacji Hospicyjnej
 - ♥ panu Tomaszowi Pągowskiemu i ekipie programu „Remont w 48h”
 - ♥ DeLord Sp. z o.o.
- Dziękujemy także wspólnocie Pallotynów za udostępnienie pokoju dla rodziny na czas remontu.

Bardzo dziękujemy Niepublicznej Szkole Podstawowej „Kuznia Talentów” w Chotyńcu za zbiórkę 297,41 zł na okularki dla Kacpra i Igi – podopiecznych FDO OTOP.

Serdecznie dziękujemy panu Anatolowi Świeżakowi Prezesowi HALA WOLA Sp. z o.o. za umożliwienie wstawienia skarby, a także klientom hali za za wsparcie naszych hospicjów kwotą 4919,53 zł.

Serdecznie dziękujemy panu Jerzemu Woszczykowi Prezesowi WSH „FALA” za umożliwienie wstawienia skarby oraz hojnym klientom, którzy w okresie X-XII 2016 wsparli nas kwotą 1253,53 zł.

UWAGA KONKURS

„Wielkanocny Kiermasz Żonkilkowy”

Już w lutym informacje i regulamin na naszej stronie internetowej

Serdecznie dziękujemy pani Kindze oraz pracownikom firmy AKZO NOBEL z Pilawy za zbiórkę ubrań oraz wpłatę 260 zł na buty dla naszych podopiecznych.

Serdecznie dziękujemy Robertowi Stachowiczowi i Wydawnictwu QLCO. Agencja Reklamowo-Wydawnicza Quick Lopez Co. za naszego

HOSPICJON

To było...

- wrzesień nagranie programu „Remont w 48h” TV Domo+ – remont w pokoju Igi i Kacpra
- 10 października Światowy Dzień Chorego Konkurs Literacki „Dlaczego warto pomagać ludziom starszym i chorym?”
- październik sadzenie cebulek żonkila i zgłoszenia do konkursu „Najpiękniejsze Pola Nadziei”
- 31 X i 1 XI zbiórki HTTŻ przed cmentarzami w Otwocku, Kołbieli i Józefowie
- 25 listopada Dzień Pluszowego Misia
- 29 listopada Kiermasz ozdób świątecznych przed kościołem pw. Zesłania Ducha Świętego w Otwocku
- 5 grudnia Międzynarodowy Dzień Wolontariusza
- 12 grudnia Świąteczna zbiórka piernikowa w Garwolinie
- grudzień Akcja Gwiazdka dla chorych oraz prezenty świąteczne dla dzieci osieroconych
- 20 grudnia Kiermasz ozdób świątecznych przed kościołem Św. Wita w Karczewie

To będzie...

- 10 lutego Światowy Dzień Chorego
- 15 lutego rozpoczyna się konkurs „Wielkanocny Kiermasz Żonkilkowy”
- marzec–kwiecień wydarzenia związane z akcją „Pola Nadziei”

WYDARZENIA

Dla chorych i ich rodzin,
mieszkańców twojego powiatu

HOSPICJUM DLA DOROSŁYCH JEST WAŻNE

Pomóż im godnie żyć!

1% KRS: 0000126492

OTOP Hospicjum Domowe EMPATIA
ul. Żeromskiego 6, 05-400 Otwock, tel./fax: 22 7194280
www.otophospicja.pl

Pomogliśmy już ponad 1000
pacjentów i ich rodzinom!

Piernikowa akcja w Garwolinie
– wolontariusze ZSP nr 2

Piernikowa akcja 12 XII w Garwolinie

SP w Woli Władysławowskiej

ZSP nr 2 im. T. Kościuszki w Garwolinie

REPORTAŻ